อนุสรณ์ในงานฌาปนกิจศพ

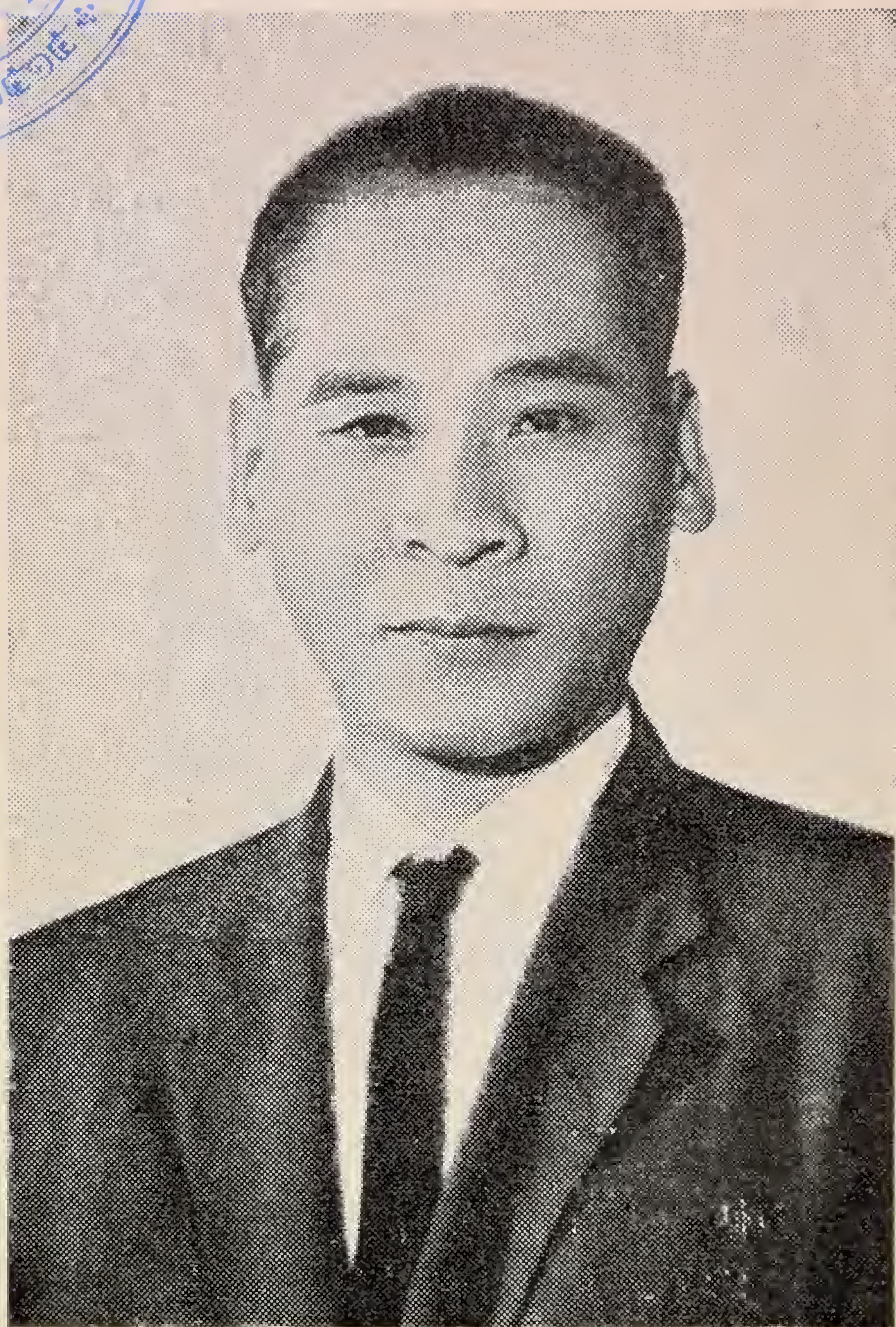
ครูจิรัง เศวตดิษ

ณ เมรุวัดโสมนัสวิหาร

กรุงเทพมหานคร

๑๐ มกราคม ๒๕๑๖

ครูจิรัง เศวตดิษ

ชาตะ 5 พ.ย. 2465

มรณะ 21 ธ.ค. 2515

ประวัติของคุณครูจิรัง เศวตดิษ

●

คุณครูจิรัง เศวตดิษ เกิดเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2465 ที่ ร.ร. ดำเนินศึกษา ถนนวิสุทธิกษัตริย์ จังหวัดพระนคร เป็นบุตรของนายฉัตร์ เศวตดิษ และนางประพันธ์ เศวตดิษ มีพี่น้องร่วมบิดา–มารดาเดียวกัน 6 คน เป็นชาย 3 คน หญิง 3 คน เป็นหลานของหลวงมหามณเฑียร (จัน) ซึ่งรับราชการในราชสำนักของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) และนางเผือน เศวตดิษ (ปู่ – ย่า)

การศึกษา ได้เริ่มรับ การศึกษา สายสามัญจาก ร.ร. ดำเนินศึกษาแล้วได้ไปศึกษาต่อสายอาชีพจาก ร.ร. เพาะ-ช่าง เมื่อจบการศึกษาแล้วได้ประกอบอาชีพครูในปี 2481 ที่ ร.ร. ดำเนินศึกษา และได้บวชเรียนในบวรพระพุทธ-ศาสนาที่วัดโสมนัสวิหารในปี พ.ศ. 2485 เมื่อลาสิกขาบทแล้ว ซึ่งในระยะนั้นอยู่ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 จึงได้หันไปประกอบอาชีพอย่างอื่น ครั้นปี 2490 ได้หันกลับมาเป็นครูอีกวาระหนึ่ง ซึ่งเป็นงานที่คุณครูจิรังรัก

และสนใจมาก ในระหว่างที่เป็นครูนั้นได้เคยรับการอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือสำรองรุ่นแรกของประเทศไทย ที่ตำบลอ่างศิลา อ. เมือง จ. ชลบุรี โดยมีครูผู้อบรมคือ ม.ร. เฟอร์นันโด

คุณครูจิรัง เศวตดิษ มีบุตร–ธิดารวมทั้งสิ้น 9 คน คือ

1. นายประจันต์ เศวตดิษ
2. นายผจญ เศวตดิษ
3. นายอมรเทพ เศวตดิษ
4. นายประพนธ์ เศวตดิษ
5. นายสถิตย์พงศ์ เศวตดิษ
6. น.ส. วรรณา เศวตดิษ
7. น.ส. ปริศนา เศวตดิษ
8. นายอนุรุทธิ์ เศวตดิษ
9. พจนันท์ (ติ๊ก) เศวตดิษ

คุณครูจิรัง เศวตดิษ ได้เริ่มป่วยเป็นลมบ่อยครั้งด้วยโรคหัวใจแต่ก็ไม่เป็นอะไรมาก เพราะตามปกติเป็น

คนแข็งแรง มาเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2515 เวลาประมาณ 15.00 น. ขณะที่คุณครูจริงกำลังสอนเด็กนักเรียนอยู่ในชั่วโมงสุดท้ายตามปกติก็เกิดเป็นลมขึ้นอย่างปัจจุบันสุดความสามารถของศิษย์และเพื่อนครู – อาจารย์ผู้อยู่ใกล้ชิดจะช่วยเหลือได้ จึงได้จากไปสู่สุคติอย่างสงบ

พฤษภกาสร อีกกุญชรอันปลดปลง
โททนต์เสน่งคง สำคัญหมายในกายมี
นรชาติวางวาย มลายสิ้นทั้งอินทรีย์
สถิตทั่วแต่ชั่วดี ประดับไว้ในโลกา

จากกฤษณาสอนน้อง

แด่ลูกสุดที่รักของแม่

●

ลูกจ๋า รู้ไหมแม่คิดถึงสงสารของแม่ ลูกได้จากแม่ไปโดยไม่ได้สั่งเสียแม่เลย แม่รู้สึกว้าเหว่คิดถึงและเสียดาย แม่จะมิมีวันลืมวันสุดท้ายที่ลูกมาหาแม่เลย แม่ไม่ได้เลยคิดเคยนึกมาก่อนเลยว่า ลูกจะจากแม่ไปกระทันหันเช่นนี้

ลูกได้จากแม่ไปแล้วโดยไม่มีวันกลับ ขอให้วิญญาณของลูกจงรับรู้ด้วยว่า แม่ยังมีความรักอาลัย และสงสารลูกอยู่เสมอ และขอให้อำนาจกุศลผลบุญที่ลูกได้ทำไว้ จงดลบันดาลให้ดวงวิญญาณของลูกจงประสพสุขสำราญในสัมปรายภพด้วยเทอญ

จากแม่

ฝูงชนกำเนิดคล้าย คลึงกัน
ใหญ่ย่อมเพศผิวพรรณ แผกบ้าง
ความรู้อาจเรียนทัน กันหมด
ยกแต่ชั่วดีกระด้าง ห่อนแก้ฤาไหว

พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 5

แสนสงสารคุณอาว์ที่อาภัพ
ชีวิตอับต้องลำบากจนยากหลาย
ต้องอดมื้อกินมื้อเพื่อลูกชาย
น่าใจหายอาว์มาตายอย่างรวดเร็ว
เมื่อได้ข่าวเศร้าใจหลานหนักหนา
ดังหนึ่งมายืนอยู่บนปากเหว
ทำไมหนอยมพบาลไม่ผลาญคนเลวเลว
คนดีดีตายเร็วเกือบทุกราย
กุศลใดหลานได้กระทำมา
ขอคุณอาว์จงได้รับอย่าสูญหาย
จงไปเกิดใหม่ให้สุขสนุกสบาย
ทำกุศลครั้งใดหลานให้เอย

จากหลานที่รักอาว์

ธนู - สุชาดา

26 ธ.ค. 15

อาลัย "พ่อ" ผู้เป็นที่เคารพรัก

โอ้อนาถชาตินี้ไม่มีแล้ว
ขาดพ่อแก้วที่รักเพราะตักษัย
ลูกต้องฝืนจำกลืนความอาลัย
พ่อสิ้นใจลูกไม่เห็นเช่นก่อนมา
พ่อจำพ่อมาพรากไปจากลูก
ใจพ่อยังพันผูกลูกหนักหนา
พ่อรักลูกห่วงลูกเท่าชีวา
แต่ต้องมาจากลูกด้วยความตาย
พรหมลิขิตขีดเส้นมาเช่นนี้
พ่อใช้หนี้เวรกรรมซ้ำทั้งหลาย
พ่อต้องยากลำบากทั้งใจกาย
ยังมิทันพ่อสบายมาตายลง
เมื่อพ่ออยู่พ่อคอยดูให้เป็นสุข
คอยดับทุกข์ลูกทุกคนไม่ลืมหลง
เมื่อพ่อจากลูกไปใจพะวง
ใจลูกคงไม่เปลี่ยนไปอย่างไรเลย

ถ้าแม้นว่าชาติหน้านั้นมีจริง
ต้องการยิ่งเป็นลูกพ่อดังเฉลย
จะรักพ่อมิขอทิ้งไปไหนเลย
คุณพ่อเคยใหญ่หลวงกว่าปวงชน
เกิดชาติหน้าชาติใหม่ใจของลูก
ขอพันผูกเป็นลูกพ่อกว่าพันหน
จะมิทำสิ่งใดให้เคืองกมล
เหมือนดั่งหนหลังมาแต่ก่อนเอย

ถ้าหากชาติหน้ามีจริงลูกขอเกิดเป็นลูกพ่อทุก ๆ ชาติ ลูกจะทดแทนบุญคุณของพ่อให้ถึงที่สุด

ขอให้ดวงวิญญาณของพ่อ จงไปสู่สุคติ ลูกจะทำตัวให้ดีที่สุด ให้สมกับที่พ่อรักและเป็นห่วง

แด่คุณพ่อด้วยความรัก

ลูกทุก ๆ คนและคุณแม่

แสนอาลัย...อาว์จิรัง

●

ได้ทราบข่าวการจากไปอย่างไม่มีวันกลับของ "อาว์จิรัง" จากเพื่อนครูคนหนึ่ง ทางโทรศัพท์ จึงรีบกลับมาที่โรงเรียน ใจวิงวอนต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาตลอดทาง ขออย่าให้สิ่งใดมาพราก "อาว์จิรัง" ไปจากพวกเราเร็วนัก...แต่ก็สายไปเสียแล้ว...

เมื่อ "อาว์จิรัง" มาด่วนจากไปอย่างไม่มีวันกลับเช่นนี้ ก็ย่อมทำให้พวกเรา "เสียขวัญ" ที่ต้องขาดญาติผู้ใหญ่ที่แสนดี ซึ่งเคยให้ทั้งความรัก ความสนิทสนม ความเห็นอกเห็นใจ และความช่วยเหลือในทุกกรณี แก่พวกเราอย่างดีเยี่ยมเสมอมา ซึ่งยากนักที่พวกเราจะได้รับจากญาติ (อื่น) ในระดับนี้

"อาว์จิรัง" เป็นอาว์ที่กล้า (รับ) ฟังความจริง และพร้อมที่จะช่วยเหลือให้คำแนะนำ ปรึกษาได้ทุกเรื่องทุกกรณีอย่างจริงใจแก่พวกเราเรื่อยมา หลาน ๆ อย่างพวกเราบุญน้อย ยังไม่มีโอกาส ได้ทดแทนพระคุณ "อาว์จิรัง" ในชาตินี้

ถ้าชาติหน้ามีจริง ขอให้พวกเราได้เกิดมาเป็น หลานของ "อาว์จิรัง" และได้มีโอกาสทดแทนพระคุณ ของ "อาว์จิรัง" บ้าง อย่างน้อยสักสองเท่าของความ (ที่เคย) ตั้งใจ (จะสนอง) ในชาตินี้ด้วยเถิด

ขออำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายทั้งปวง จงดลบันดาลให้ดวงวิญญาณ ของ "อาว์จิรัง" จงสู่สุคติในสัมปรายภพเทอญ

สุเทพ สุประดิษฐ์ ณ อยุธยา

ในนามของลูก ๆ ม.ล. สุทัศน์–ชะบา

30 ธ.ค. 15

อาลัย...คุณจิรัง

●

ข้าพเจ้ากับคุณจิรัง เศวตดิษ เป็นเพื่อนสนิทกันมานานนักหนา เพราะในวัยเด็กบ้านเราอยู่ติด ๆ กันและเราก็เป็นญาติสนิทกันด้วย คุณจิรังแก่กว่าข้าพเจ้าเพียง 3 ปี และน้องชายของคุณจิรัง คือ คุณจิระ เศวตดิษ ก็เรียนหนังสือห้องเดียวกันกับข้าพเจ้าด้วย แต่คุณจิระโชคดีกว่าคือได้ไปอยู่ปรโลกเสียตั้งแต่วัยหนุ่ม (พ.ศ. 2500) ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้มีโอกาสสนิทสนม กับคุณจิรังมาได้อีกนานกว่า

ครั้นเมื่อทุกคนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ คุณจิรังได้มาเป็นครูอยู่ใน ร.ร. ดำเนินศึกษาตั้งแต่โรงเรียนยังตั้งอยู่ที่ถนนราชดำเนินนอก (พ.ศ. 2481) จนกระทั่ง พ.ศ 2486 ข้าพเจ้าจึงได้มาเป็นครูใน ร.ร. ดำเนินศึกษาบ้าง และเราก็ได้เป็นเพื่อนร่วมงานกันมาตั้งแต่บัดนั้น แม้ในสมัยสงครามโรงเรียนในกรุงเทพ ฯ ต้องปิดชั่วคราวตามคำสั่งของกระทรวงศึกษาธิการ ข้าพเจ้าได้ไปทำหน้าที่ครู ร.ร. พระราชวังไกลกังวลในพระบรมราชูปถัมภ์ หัวหิน เมื่อ

มีตำแหน่งครูน้อยว่างที่โรงเรียนนี้ ข้าพเจ้าก็ได้ชวนคุณจิรังไปเป็นครูอยู่ด้วย จนกระทั่งสงครามโลกสงบจึงได้กลับมาอยู่เป็นครู ร.ร. ดำเนินศึกษาต่อไป

ชีวิตของครูจิรัง ในการเป็นครูอันยาวนานนับ 30 ปี เป็นชีวิตครูที่เสียสละจริงๆ มีทุกข์สุขระคนกันไปตลอดเวลา แต่ครูจิรังก็คือครูเก่าของโรงเรียนที่อดทนและเป็นหลักของโรงเรียนตลอดมา นอกจากนั้นโดยส่วนตัว คุณจิรังมีนิสัยเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และการสังคมดี เมื่อบ้านใครมีงานมีการอะไร คุณจิรังทราบมักจะไปช่วยอยู่เสมอมา ไม่ว่าจะเป็นงานแต่งงาน เผาศพ บวชนาค โกนจุก ไหว้ครูหรือตั้งศาล โดยเหตุนี้เองคุณจิรังจึงเป็นหลักของโรงเรียนอย่างยิ่งในกิจการงานพิธีต่าง ๆ ซึ่งยากที่จะหาครูคนใดมาทดแทนได้

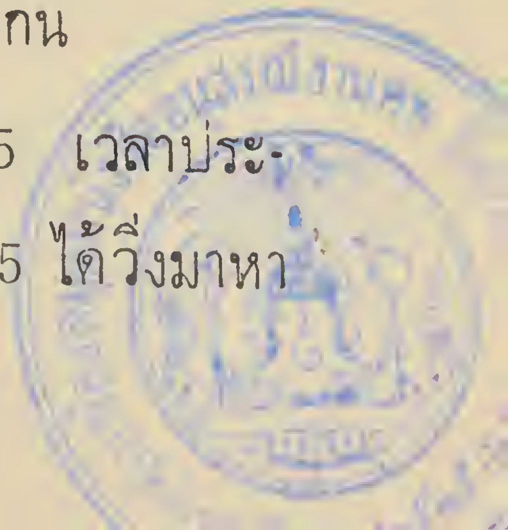
ในด้านกิจการลูกเสือของโรงเรียน คุณจิรังเป็นคนแรกซึ่งทางโรงเรียนได้ส่งไป รับการอบรมวิชาผู้กำกับลูก-เสือสำรองขั้นพื้นฐาน โดยกรมพลศึกษา จัดอบรม ขึ้นเป็นครั้งแรกของประเทศไทยที่ตำบลอ่างศิลา จังหวัดชลบุรี มี Mr. Fernando จากประเทศฟิลิปปินส์เป็นหัวหน้าคณะ

ผู้ให้การอบรม ดังนั้นคุณจิรังจึงเป็นรากฐานสำคัญในกิจการลูกเสือสำรองของโรงเรียนมาจนทุกวันนี้ โดยส่วนตัวของ คุณจิรังเองก็เป็น ผู้ที่รักกิจการลูกเสือ เป็นอย่างยิ่ง ตลอดเวลาที่กองลูกเสือของโรงเรียนจัดเดินทางไกลไปพักแรมต่างจังหวัดทุกปีตลอดเวลา 25 ปี คุณจิรังจะร่วมเดินทางไปด้วย แม้กระทั่งในครั้งหลังสุดนี้ได้มีการเดินทางไกลไปพักแรมที่ค่ายลูกเสือห้วยเกษียร จังหวัดปราจีนบุรี ระหว่างวันที่ 1–4 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ข้าพเจ้าได้ขอร้องไม่ให้คุณจิรังเดินทางไป เพราะต้องการให้พักผ่อนรักษาตัว เพราะในระยะ 4–5 เดือนมานี้คุณจิรังมีอาการป่วยอยู่บ่อย ๆ แต่ด้วยความรักในกิจการลูกเสือคุณจิรังก็ดื้อเดินทางไปพักแรมกับลูกเสือจนได้

ตามที่กล่าวมาแล้วว่าในระยะ 4–5 เดือนมานี้ คุณจิรังมีอาการป่วยอยู่บ่อย ๆ บางครั้งก็เป็นลมอยู่ในห้องเรียนต้องหยุดการสอน แต่คุณจิรังก็แข็งใจว่าไม่เป็นอะไร จนข้าพเจ้าและคนอื่น ๆ ต้องคอยบังคับให้ไปหาหมอและเข้ารักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล ครั้งหลังสุดนี้เมื่อต้นเดือนพฤศจิกายน คุณจิรังได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ

ว่าได้ไปรับการตรวจรักษาที่โรงพยาบาลตำรวจ หมอบอก ว่า เป็นโรค หัวใจ แต่ ไม่ ยอม รับ ตัว ไว้ โรงพยาบาลเพราะยังไม่มีอาการมาก ข้าพเจ้าก็แนะนำให้คุณจิรังไปติดต่อกับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ซึ่งที่นั่นมีนายแพทย์ซึ่งเคย เป็นศิษย์เก่าดำเนินศึกษา และ เคยเป็น ศิษย์ครูจิรังด้วยประจำอยู่ แต่คุณจิรังก็ยังรีรออยู่ ในระยะหลังคุณจิรังได้หยุดทำการสอนบ่อย ๆ ทุกคนเข้าใจว่าคงจะป่วย แต่กลับได้ทราบว่า คุณจิรังป่วยจริง แต่ก็ต้องไป ทำธุระให้กับลูก ๆ ซึ่งบางคนเติบโตแล้วทั้งสิ้น จึงแน่ใจว่าคุณจิรังคงต้องมีภาระเหน็ดเหนื่อยเพิ่มขึ้นอีก และก็เป็นความจริงที่สุขภาพของคุณจิรังทรุดโทรมลงมาก ใบหน้าหมองคล้ำท่าทางร่วงโรย แต่ก็มีกำลังใจที่เข้มแข็งอยู่ เป็นที่น่าปลื้มใจอย่างหนึ่งที่เห็นว่าในงานศพคราวนี้ ลูก ๆ ของคุณจิรังทุกคนได้มาร่วมงานนี้อย่างพร้อมเพรียงกัน ถ้าคุณจิรัง ได้ทราบ โดย ญาณวิถี ใด ๆ คงจะ ปลาบปลื้มใจ ที่เห็นลูก ๆ ได้มาช่วยงานนี้อย่างพร้อมเพรียงกัน

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 21 ธันวาคม 2515 เวลาประมาณ 14.30 น. นักเรียนชั้นประถมปีที่ 5 ได้วิ่งมาหา

ข้าพเจ้าและเพื่อนครูที่นั่งอยู่ที่ทำการ และแจ้งว่าคุณจิรัง เป็นลมแน่นิ่งไปได้ปฐมพยาบาลก็ยังไม่ฟื้น ดังนั้นพวกครูและนักเรียนอื่น ๆ จึงได้วิ่งไปช่วยกันอุ้มคุณจิรังออกมานอกห้องและช่วยกันปฐมพยาบาลต่อ แต่ก็ไม่มีอาการดีขึ้นจึงรีบนำส่งโรงพยาบาลวชิระทันที แต่นายแพทย์แจ้งว่าถึงแก่กรรมเสียแล้วจึงทำความโศกเศร้าให้แก่เพื่อนครู นักเรียนและญาติพี่น้องเป็นอย่างมาก ทุกคนมีความรัก สงสารคุณจิรัง ต่างพร้อมใจกันช่วยจัดงานศพด้วยความเต็มใจ หากคุณจิรังมีญาณวิถีใด ๆ ที่จะทราบก็คงจะมีความปลาบปลื้มใจ ที่เห็นถึงความรัก ความอาลัย ของพวกเราทุกคน คุณจิรัง เศวตดิษ ได้จากไปอย่างสงบเงียบ..... ง่ายดายคล้ายคนง่วงนอนจัดและนอนหลับไปด้วยความง่วงอย่างถึงขนาด..... แต่กลายเป็นความตายความสงบซึ่งไม่มีวันตื่นอีกต่อไป ขอให้ดวงวิญญาณของคุณจิรังจงสู่สุคติภพเทอญ

ศิษย์พระภิกษุเณศวร์

29 ธ.ค. 2515

คำอธิษฐาน

รวมคำอธิษฐานที่จำเป็น

สำหรับพุทธศาสนิกชน ใช้ปฏิบัติในโอกาสต่าง ๆ กัน

ก่อนอธิษฐานสิ่งใด ควรเริ่มภาวนา

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

คำบูชาพระรัตนตรัย

อิเมหิ สักกาเรหิ พุทธัง อะภิปูชะยามิ
อิเมหิ สักกาเรหิ ธัมมัง อะภิปูชะยามิ
อิเมหิ สักกาเรหิ สังฆัง อะภิปูชะยามิ

อาราธนาศีลห้า

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระ-เณนะสะหะ ปัญจะสีลานิ ยาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะสะหะ ปัญจะสีลานิ ยาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะสะหะ ปัญจะสีลานิ ยาจามะ

อาราธนาธรรม

พรหมา จะ โลกาธิปะติ สะหัมปะติ กัตอัญชะลี อันธิวะรัง อะยาจะถะ สันตีธะ สัตตาปปะระชัก ขะชาติกา เทเสตุ ธัมมัง อะนุกัมปิมัง ปะชัง

อาราธนาพระปริตร

วิปัตติปะฏิพาหายะ	สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะทุกขะวินาสายะ	ปะริตตังพรูถะมังคะลัง
วิปัตติปะฏิพาหายะ	สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะภะยะวินาสายะ	ปะริตตังพรูถะมังคะลัง
วิปัตติปะฏิพาหายะ	สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะโรคะวินาสายะ	ปะริตตังพรูถะมังคะลัง

ถวายข้าวพระพุทธ

อิมัง สูปะพะยัญชะนะ สัมปั่นนัง สาลีนัง โภชะนัง อุทะกัง วะรัง พุทธัสสะ ปูเชมิ

คำแปลถวายข้าวพระพุทธ

ข้าพเจ้าขอบูชาข้าวสาลี พร้อมทั้งแกงและกับ และน้ำอันประเสริฐนี้ แด่พระพุทธเจ้า

ลาข้าวพระพุทธ

เสสัง มังคะลัง ยาจามิ

คำแปลลาข้าวพระพุทธ

ข้าพเจ้าขอส่วนที่เหลือ เป็นมงคล

คำถวายสังฆทานอุทิศผู้ตาย

อิมานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุโน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ญาตะกานัง หิตายะ สุขายะ

คำแปลถวายสังฆทานอุทิศผู้ตาย

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์ จงรับภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย แก่ญาติทั้งหลาย มีบิดามารดาเป็นต้นด้วย (ที่ละโลกนี้ไป) ตลอดกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายสังฆทาน

อิมานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุโน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปลถวายสังฆทาน

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายสลากภัต

เอตานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ อะสุกัฏฐาเน ฐาปิตานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุโน ภันเต ภิกขุสังโฆ เอตานิ ภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปลถวายสลากภัต

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลาย อันตั้งไว้ ณ ที่โน้น แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับซึ่งภัตตาหารกับทั้งบริวารทั้งหลายนั้น เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนาน เทอญ

คำถวายทานสามัญ

อิทัง เม ทานัง มาตาปิตุอาทีนัง ญาตะกานัง สังวัตตะตุ มัยหัง มาตาปิตาทะโย ญาตะกา อิมัสสะ ทานัสสะ ปัตติง ละภันตุ มะมะ เจตะสา

คำแปลถวายทานสามัญ

ขอทานของข้าพเจ้านี้ จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลาย มีบิดาและมารดาเป็นต้น ขอญาติทั้งหลาย มีบิดามารดาเป็นต้นของข้าพเจ้า จงได้รับส่วนแห่งทานนี้ ตามความตั้งใจของข้าพเจ้าเถิด

คำสักการะพระภูมิ

อิติ สุคะโต อะระหัง พุทโธ นะโมพุทธายะ ปะฐะวีคงคา พระภุมมะเทวา ขะมามิหัง

คำถวายสังเวยพระภูมิ อิมัง โภชะนาหารัง ชะยะมังคะละภุมมัสสะ ปูเชมิ

คำลาพระภูมิ เสสานิ มังคะลานิ ยาจามิ

คำบูชาดอกไม้ธูปเทียนพระภูมิ อิมานิ มาลาปุปผะคันธะ ทัณฑะทีปะธูปาทิ สักการานิ ชะยะมังคะ-ละภุมมัสสะ ปูเชมิ

คำอธิษฐานเวลาทำบุญ

สุทินนัง วะตะ เม ทานัง อาสะวักขะยาวะหัง โหตุ

ทานของข้าพเจ้าถวายดีแล้วนี้ จงเป็นเหตุให้ข้าพเจ้าหมดความเศร้าหมองเถิด

คำถวายเครื่องสังเวยพระภูมิ

ภุมมัสมิง ทิสาภาเค สันติเทวา มะหิทธิกา เตปิ อัมเห อะนุรักขันตุ อะโรคะเยนะ สุเขนะ จะ สูปะ-พะยัญชะนะสัมปันนัง ปะริภุญชันตุ เทวะตา ชัยยะมัง-คะลานุภาเวนะ สัพพะโสตถี ภะวันตุ เม

คำถวายผ้าอาบน้ำฝน

อิมานิ มะยัง ภันเต วัสสิกะสาฏิกะจีวะรานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุโน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ วัสสิกะสาฏิกะจีวะรานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปลถวายผ้าอาบน้ำฝน

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายผ้าอาบน้ำฝนทั้งหลายเหล่านี้แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ซึ่งผ้าอาบน้ำฝนทั้งหลายนี้ เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายผ้าป่า

เอตานิ มะยัง ภันเต บังสุกูละ จีวะรานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ เอตานิ จีวะรานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปลถวายผ้าป่า

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายจีวรเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับจีวร กับทั้งของที่เป็นบริวารเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

คำภาวนาเวลารดน้ำศพ

อิทัง มะตะกะสะรีรัง อุทะกัง วิยะ สิญจิตัง อะโหสิกัมมัง ขอศพนี้ จงอโหสิกรรมเหมือนน้ำที่ข้าพเจ้าได้รดแล้วนี้เถิด

คำภาวนาไปเยี่ยมศพ

อะวัสสัง มะยา มะริตัพพัง

เราก็จะต้องตาย แน่เทียว

ทิ้งท้าย

ฝากอักษรกลอนมา ณ หน้าท้าย
เป็นอนุสรณ์ครูจริงท่านผู้ตาย
สนองในไมตรีเคยมีมา
ท่านเป็นเพื่อนเหมือนญาติที่สนิท
ได้ใกล้ชิดฉันนี้สี่ปีกว่า
แต่ประจักษ์รักดุจร่วมมารดา
คอยถามหาคราหายมิได้เจอ
อยากจะคิดว่าตายท่านได้สุข
คือสิ้นทุกข์สิ้นกรรมนำเสนอ
แต่ดวงใจยังอาลัยคิดถึงเธอ
ก่อนเคยเจอเช้าเย็นเคยเห็นกัน
ต่อแต่นี้ไม่มี "จริง" แล้ว
หูยังแว่ว "อังกอ" ล้อชื่อฉัน
ครั้งนี้ไกลคงมิใช่ไปหลายวัน
กว่าพบกันก็โลกใหม่ที่ไกลเกิน

ครูจริงท่านตายในหน้าที่
จึงควรที่พวกเรากล่าวสรรเสริญ
เป็นยอดครูยอดคนแห่งดำเนิน
งานคือเงินควรคิดว่าผิดไป
ท่านมีสิทธิ์ลาได้ไม่ใช้สิทธิ์
เพราะห่วงศิษย์เกรงมิตรต้องสอนให้
ผลความดีมีอยู่กับผู้ใด
ผลอย่างไรใครรู้ประกอบการ
ณ บัดนี้ขอชวนหมู่มวลมิตร
เร่งรีบคิดทำกุศลส่งให้ท่าน
ทำกุศลสิ่งใดนอกในงาน
โปรดตรวจน้ำให้ท่านเป็นทุนเอย

กลึง นุชวงษ์

3 ม.ค. 16

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์บูรพาศิลป์ ซอยพญานาค โทร. 816548

